

FOTO TXOMIN URIARTE

UCCELLO

EL pizzo del Uccello (el "Pájaro"), de 1785 metros, el Cervino de los Apuanos, se encuentra en la región italiana de Toscana, en el Parque Natural de los Alpes Apuanos. Es una zona de picos escabrosos, con violentos desniveles que van desde el nivel del mar Tirreno hasta el techo de los 1947 metros de roca blanquísima del monte Pisanino. Precisamente la riqueza del material, sílice y carbono, ha causado que existan 300 canteras de mármol de Carrara, en las que se extraen anualmente 3,5 millones de toneladas. El coste social es que los efectos ambientales negativos en el Parque son muy grandes.

La vista de la arista SSE es la que ha dado origen al sobrenombre de Cervino. Por ella discurre la vía normal de ascenso, que requiere sólo de una hora para preparar sus 300 metros de desnivel. Es una escalada sencilla, por una arista de caliza marmolada, pintada con muchas señales de color rojo y con letreros escritos con fino sentido del humor. En una estrecha chimenea pone: "Vietato l'accesso alle persone più larghe de 0,6 m" y un poco más arriba: "É bella la montagna" y luego "...ma dura" y luego: "Ciao".

Txomin Uriarte

AMA DABLAM

MENDI batzuk ikusi bezain pronto ninietatik barneratzen zaizkizu, zeure barrualdeko puntu ezezagun bateraino barneratu ere, eta han, ondo ainguraturik, hasten dira puzten ametsen moduko formetan.

Halako zerbait gertatu zitzaidan Ama Dablam mendi ederrarekin. Everest erraldoiaren inguruko alaba txikia balitz bezala ikusten nuen beti; horrela, txikia baina ederra, inguruetakoen artean ederrena, agian.

2004an suertatu zitzaidan hura igotzeko abagunea konpainia ezin hobearekin: Eneko Pou, Alberto Zerain eta Juanito Oiarzabal hirukotearekin.

Namche Bazar herritik irten eta atoan ikusten da lehen aldiz mendi zorrotz hau, eta zorrotz honen adurra irentsarazten dizu nahi gabe, anitzetan ikusita baduzu ere, altuegia, finegia, bertikalegia dela pentsatuko baituzu.

Gerturatu ahala ederrago bihurtzen da, erakargarriago, eta beheko kanpamendutik gora, bere magalean zabiltzanean edertasun hura dasta eta goza daiteke. Haren eskalada ez da batere erraza, eta batzuetan duzun energia apurrik txikiena ere xurgatuko dizu azken eguneko saioan, baina nekeak neke, kamustu gabeko haren ertzetan gora oreka galdu gabe ibiltzea, gozamen hutsa da alpinistarentzat.

FOTO ALBERTO ZERAIN

Ama Dablam mendiaren gailurretik munduko ikuspeirik ederrena omen dago (Everest, Lhotse, Makalu, Cho-Oyu,...). Ekaitzak zapuztu zigun guri amets hori (Enekok, hoztuta, buelta hartu behar izan zuen gailurreranzko ekitaldian, eta beste hirurok total hoztuta eta deseginda heldu ginen azken punturaino, laino lodipean), baina hortik pasatzen naizen guztietan diosala berezia egiten dit haren erpin ñimiñoak. Behin ikusita eskalatu nahi izango duzue, zaudete seguru!

Juanra Madariaga